

वा० रा०

॥ १४ ॥

हतसर्वबलोत्साहः सर्वाणिबलानि शारीरबौद्धास्त्रादीनि तज्जन्योत्साहहीनः ॥ निर्वेदं सर्वत्रनिष्फलत्वबुद्धिजंचित्तखेदं ॥ १० ॥ एकं अवशिष्टमितिशेषः ॥ राज्याय रा
ज्यंरक्षितुं ॥ पृथिवीक्षत्रधर्मेणपालयेतिनियुज्येत्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ दर्शयामास आत्मानमितिशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ साक्षादुपकारकाणि अंगानि ॥ आरा

हतपुत्रबलोदीनोलूनपक्षइवद्विजः ॥ हतसर्वबलोत्साहोनिर्वेदंसमपद्यत ॥ १० ॥ सपुत्रमेकंराज्यायपालयेतिनियुज्यच ॥ पृथिवीक्ष
त्रधर्मेणवनमेवाभ्यपद्यत ॥ ११ ॥ सगत्वाहिमवत्पार्श्वेकिन्नरोरगसेविते ॥ महादेवप्रसादार्थेतपस्तेपेमहातपाः ॥ १२ ॥ केनचित्त्वथ
कालेनदेवेशोवृषभध्वजः ॥ दर्शयामासवरदोविश्वामित्रमहामुनिं ॥ १३ ॥ किमर्थेतप्यसेराजन्बृहियत्तेविवक्षितं ॥ वरदोस्मि वरो
यस्तेकांसितःसोभिधीयतां ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तुदेवेनविश्वामित्रोमहातपाः ॥ प्रणिपत्यमहादेवंविश्वामित्रोऽब्रवीदिदं ॥ १५ ॥ यदितु
ष्टोमहादेवधनुर्वेदोममानघ ॥ सांगोपांगोपनिपदःसरहस्यःप्रदीयतां ॥ १६ ॥ यानिदेवपुचास्त्राणिदानवेपुमहर्षिषु ॥ गंधर्वयक्षरक्षः
सुप्रतिभांतुममानघ ॥ १७ ॥ तवप्रसादाद्भवतुदेवदेवममेप्सितं ॥ एवमस्त्वितिदेवेशोवाक्यमुक्त्वागतस्तदा ॥ १८ ॥ प्राप्यचास्त्राणि
देवेशाद्विश्वामित्रोमहाबलः ॥ दर्पणमहतायुक्तोदर्पपूर्णोभवत्तदा ॥ १९ ॥ विवर्धमानोवीर्येणसमुद्रइवपर्वणि ॥ हतमेनेतदारामव
सिष्ठमृपिसत्तमं ॥ २० ॥ ततो गत्वाश्रमपदंमुमोचास्त्राणिपार्थिवः ॥ यैस्तत्तपोवनंनामनिर्दग्धंचास्त्रतेजसा ॥ २१ ॥ उदीर्यमाणमस्त्रं
तद्विश्वामित्रस्यधीमतः ॥ दृष्ट्वाविप्रद्रुताभीतामुनयःशतशोदिशः ॥ २२ ॥

रद्वंद्वे द्वंद्वच्छुदेतिटच् तेनसहितोधनुर्वेदइत्यर्थः ॥ रहस्यं आचार्यमुखैकगम्यंविद्याजातं ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रसादान् नतूपदेशापेक्षेतिभावः ॥ १८ ॥ क्षत्रियत्वात्सहजएव
दर्पस्तस्यमूर्तिरस्त्रलाभात् ॥ १९ ॥ २० ॥ यैरस्त्रैरस्त्रतेजसा स्वीयतेजसा तपोवनंनिर्दग्धंभवेत्तान्यस्त्राणिमुमुचेइत्यन्वयः ॥ २१ ॥ विश्वामित्रस्य शेषेपठौ ॥ ते
नोदीर्यमाणं विसृज्यमानं ॥ २२ ॥

वा० कां०

॥ १४ ॥

दुपकारकाणि उपांगानि ॥ मंत्राउपनिपदः ॥ समाहा